

ציור

הציור האירוטי

גבר צעיר בעל רעמת שערות סבוכה ומצנח נוטה להקריח, נע השבוע בגלריה לציור על שם צ'מרונסקי בתל-אביב. הוא הירבה לדבר. למבקריו תערוכת-היחיד שלו סיפר על נסיעתו הקרובה לאיטליה. לכל מבקר הסביר את כוונתו האמנותית. נראה מרוצה מעצמו. כי דויד שריר (21), שזכה השבוע לגל אוהד של תשבחות, השיג את התואר הנכסף של הצעיר הישראלי בעל העתיד הגדול בשטח הציור.

לא היתה זו תערוכת הציור הראשונה של הצבר התל-אביבי. לפני שנה וחצי הציג באותה גלריה את תערוכת-היחיד הראשונה שלו, הקרוי אותה לחרקים.

חטא למוסיקה. שריר נאלץ להבין דבר רים רבים עם התפתחותו. כילד חובב אומי נות גילה נטיה גם למוסיקה, אירגן מקהלות רבות של חובבים. מוריו נבאו לו עתיד מזוהר. היר בשטח זה רק בשנים מאוחרות הבין כי לא יוכל להתמסר לשתי האמנויות. הוא בחר בציור. "כשאני ניגש עכשיו לפעמים לנגן על הפסנתר", התודה השבוע, "אני מרגיש כי אני עושה חטא למוסיקה".

את עיקר גיבושו האמנותי קיבל שריר בתקופת שירותו בצה"ל. הוא גילה לפתע עולם חדש, שלא ידע עליו בימיו הסוביים, כשישב תחת סיגור המסכה של האם. מיד עם סיום תקופת הסיגורנות שלו, שלחה אותו

תיאטרון

בלי השמצות

החייק פנקה (אהל) - אחת מאותן הציגות שהפכו את אהל לשמיר ולשום דבר.

מאחורי הקלעים קרבן הבחירות

הבחירות המתקרבות הן שגרמו לי מכשלה בלתי-צפויה לתיאטרון הקאמרי. שינוי סיווגי להשלים את בנינו החדש לתאריך שנקבע מראש, היו באפריל 1960, הולכים ונעשים קלושים מיום ליום: התיאטרון נאלץ להפסיק את העבודה בבניין החדש, משום שלא קיבל את ההקצבה המובטחת, בסך רבע מיליון ל"י, מעיריית תל-אביב, אף כי התיאטרון עצמו דאג לכך שהעירייה תקבל למטרה זו הלוואה בסכום זה מבנק הלוואה וחיסכון. הוא לא קיבל את ההקצבה, משום שועדת הכספים של העירייה לא כונסה על מנת לאשרה. ועדת הכספים לא כונסה, משום שראש העירייה היוצא, חיים לבנון, חושש ששניים מאנשי הקואליציה הנוכחית בעירייה, ששמותיהם לא נכללו הפעם ברשימת הצ"כ לעירייה במקומות ריאליים, יפגינו את מחאתם עלידי הצבעה נגדו. . . . **שני** **שמות** חדשים בהחלט בעולם התיאטרון הישראלי עתידים להופיע בתוכניה של הציגות ביקור הגברת הזקנה בהבימה: נסים בן שמעון ובנימין צמח (שאינו כל זהות בינו

דו.ב.ק

הנדרשת ביותר בישראל

תשבץ העולם הזה 1150

		7	6	5		4	3	2	1	
12					11	10		9		8
	16				15			14	13	
		20		19		18				17
	25		24	23			22			21
		29		28				27	26	
			33		32	31				30
39	38			37	36			35		34
		43				42	41			40
	48		47			46		45		44
		52		51			50		49	
				54						53

- מאוזן; 1. אבי אהרון; 5. מדבר; 9. שר החוץ הב-ריטי; 13. יהיר; 15. מילת צער; 16. סרדיניה; 17. משקה אלכוהולי; 18. עץ צעיר; 20. יסוד כימי; 21. מתון; 22. גבוה מטנוך; 23. הג-בול המערבי; 25. אונטרמן; 26. שור-שנה; 28. קבוץ בחבל מנשה; 30. מצביא גרמני ב-מלחמת העולם ה-1; 33. אלפית שניה; 34. דורון; 35. האות החמי-שית; 36. מול-חודש ניסן; 38. רקיטה; 12. אנך; 14. סמכות; 16. מפקד פקוד הדרום; 18. לא; 19. ניתן לתווה; 22. קרקע; 24. עיר בספרד, ידועה ביינותיה; 27. רוב, ללא סוף; 29. שיר, ללא ראשית; 31. יצירתו של פיארברג; 32. סופר; 34. הספר השני בתורה; 37. מטבע ישראלי; 39. מחבר כי עירום עתה; 42. עט, גוף שלישי, יחיד; 45. טובה; 47. נכרי; 49. התבור; 50. חצי שור-טה; 51. פרקי דניאל; 52. נע.

צייר שריר, "תור הזהב" מלחמה בין פלדה ושמיים

לביך בנימין צמח, אשר היה מנהל בית הספר הורמתי של הבימה לפני שנים אחי (דוד), השניים פועל בניין וסבל, נשכרו על ידי התיאטרון על-מנת לשאת על הבמה, לי עיני הצופים, את האפיריון בו משתמשת ה-גברת הזקנה (אלישבע מיכאלי) כאמצעי תח-בורה. פועלי הבמה הקבועים של הבימה לא הסכימו להופיע על הבמה בתפקידים אלה. . . . **קיצוצים תקציביים** מרחיקי לכת נערכו השבוע בתיאטרון אהל, לאחר שהתברר מהר מאוד כי אין לצפות לישועה כספית מהצגת החייק פנקה. . . . **הצגה דרתיאטרונות** תיערך בעוד חודשים אחי-דים, אם התגשם תוכניתו של מנהל הבימה ארי הרצברג להעלות על במה אחת את חנה רובינא ואהרן מסקין עם שחקני הקא-מרי יוסף ירון ועודד תאומי. הארבעה יש-תפתו, לפי התוכנית, בהצגת מחזהו האחרון והארוך-מאד של יוג'ין או'ניל, מסע היום הארוך אל תוך הלילה, שיתורגם לעברית בידי יעקב אורלנד. . . . **בפני שואה** מיר-חדת הבימה עמדה השבוע להקת בצל ירוק, כאשר ערכה חזרה כללית ראשונה על תוכ-ניתה החדשה. . . . שלוש נקודות, בבימ-יו של אורי זוהר. בחזרה זו התברר, מש-הוצגו לראשונה כל חלקי התוכנית בזה אחר זה, כי התוכנית קצרה הרבה מן המינימום ההכרחי. מחבריה, דן בן-אמוץ וחיים חפר, הוזקקו מיד להוסיף ללשוש הנקודות עוד נקודה רביעית. . . . **התוכנית החדשה** של סמבטיון סובלל מהסרן הפוך מזה של בצל ירוק: היא ארוכה מדי, משום כך, עורך סמבטיון השבוע חזרה כללית בת ארבע שעות לעיני מספר מצומצם של מוזמנים, שיציעו בסופה קיצוצים כדי מחצית. . . . **טיירון גארתרי**, במאי הסוחר מונציה, ישוב לישראל בעוד כחודשיים כדי להפיק את הסרט הדיבוק, בהשתתפות רוב שחקני הבימה.

הכשרת-הצופים להדריך בצרפתי תנועתו ב-תל-אביב, דויד ניצל את ההזדמנות הקדיש את כל זמנו הפנוי לציור. או נולדו ראשוני החרקים של מכחולו.

אולם הוא ידע כי החרקים הראשונים חייבים להוליד משהו גדול יותר, הצייר בעל הגוף הרחב, המוכר כבעל יכולת לבקר את עצמו, לא נסחף בשכרון ההצלחה של ה-תערוכה הראשונה. הוא עזב את החרקים לנפשם, הפסיק אף להדריך את הצופים ה-צעירים. במקום זה התמסר לציור דמויות של אבירים.

מזרחמה במזרחמה. היתה זו השפעה משנית של שירותו הצבאי. "גם האבירים וגם החיילים המודרניים נלחמים בטחנות רוח", הסביר שריר, "מבדל אחד: לעומת המזים האחרים של החיל המודרני, היו האבירים לבושים בשלל צבעים מרהיבי-עין".

שריר, הלבוש תמיד בחולצה שחורה ושואג את חיי הבהמה, החליט ללחום במלחמה. מיטב ציוריו הם על נושאים אלו. לכל אדם שביקר בתערוכתו בגלריה צ'מרונסקי, הסביר שריר בסבלנות: "יש כאן תמונה אחת, ש-אני קורא לה: שואה. זוהי שואה שבאה מידי האדם, איזו התפוצצות אטומית. זוהי גם התמונה שמסכמת את התערוכה".

איזה מין מין? בתוך מסר הביקורות האוהדות וההצלחה המסוימת של הציור לא שכח הצייר הצעיר גם את הטענות הרבות שהושמעו נגדו. סיפר הצייר המרצין, בעומדו ליד תמונתו תור-הזהב, התמונה המציאותית היחידה שלו, שצייר ברחוב החשמונאים פינת דר-פתח-תקוה בתל-אביב: "מבקר את אמנותית אחת גילה לביתי, אמרה שציורי מלאי מי-ניות, בלא שטון בובן, "יתכן. אני בכל אופן לא מרגיש בכך כשאני מצייר".

פקידים! תלמידים! סטודנטים!
הרשמו עוד היום לקורס ל-**קצרנות** עברית ו/או אנגלית (שני חודשים, פעמיים בשבוע) ב-אולפן גרגי (GREGG). המנהל: ח. ברקמא (קמפינסקי) **תל-אביב, רחוב גורדון 5. הצלח מובטחת!**

חליפות הריון קיצרה אילוזיה
תנאים
ת'א שדר' מסדיק 19
01616 62, 19, 13, 12